

საქართველოს საერთო სასამართლოების
მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგია

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქმე №1/01-16

20 მაისი 2016 წ.
თბილისი

საქართველოს საერთო სასამართლოების
მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიამ
შემდეგი შემადგენლობით:

თავმჯდომარე – გიორგი ტყავაძე
წევრები: შალვა კაკაურიძე
ქეთევან ბექაური
თეა ჯუღელი

მდივანი – ეკატერინე თავდუმაძე

მხარეები:

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წარმომადგენლები ---, --- და ---;

--- სასამართლოს მოსამართლე --- ;

დახურულ სხდომაზე განიხილა დისციპლინური საქმე --- სასამართლოს მოსამართლე ---
მიმართ და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ შპს „ --- “ საჩივრების (№225, 18.12.14; №226, 18.12.14; №227, 21.12.14; N143, 04.06.15; N154, 08.06.15; №192, 09.07.15; №1338-ო, 10.07.15; №196, 14.07.15; №1382-ო, 14.07.15; №1422-ო, 16.07.2015; №1528-ო, 27.07.15), ასევე, --- და --- საჩივრების (№282, 19.10.15, №284, 19.10.15) საფუძველზე, დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება --- სასამართლოს მოსამართლე --- მიმართ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2016 წლის 18 მარტის №225-14 გადაწყვეტილებით --- სასამართლოს მოსამართლე --- მიეცა დისციპლინურ პასუხისგებაში „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ და „ვ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომების – მოსამართლისათვის შეუფერებელი ქმედების, რომელიც ბღალავს სასამართლოს ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას და მოსამართლის მოვალეობების არაჯეროვნად შესრულების გამო.

მოსამართლის დისციპლინურ პასუხისგებაში მიცემას საფუძვლად დაედო შემდეგი გარემოებები:

სამოქალაქო № --- საქმეზე 2014 წლის 22 დეკემბერს დანიშნულ სასამართლოს მოსამზადებელ სხდომაზე მოსარჩელის წარმომადგენელმა გამოაქვეყნა 2014 წლის 26 ნოემბერს წარდგენილი შუამდგომლობა, რომლის თანახმად, მან იშუამდგომლა სასამართლოს წინაშე სს --- დან” საკრედიტო ხელშეკრულებებისა და კრედიტის ოდენობის თაობაზე ინფორმაციის გამოთხოვა. მოსარჩელის მითითებით, დავის საგანს ხელშეკრულებათა ბათილად ცნობასთან ერთად, წარმოადგენდა ზიანის ანაზღაურება. ზიანის ოდენობის განსაზღვრისა და დადასტურებისათვის მათ ესაჭიროებოდათ მტკიცებულება იმის თაობაზე, თუ რა ოდენობით შემცირდა სადავო ქონების ღირებულება სს „--- ში” იპოთეკით დატვირთვის გამო. ზიანის ნაწილში, ისინი აპირებდნენ შემდგომში მოთხოვნის დაზუსტებას სს „---დან“ მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე, ანუ შესაძლებელი იყო ზიანის ოდენობის ნაწილში მოთხოვნის გაზრდა. კერძოდ, სარჩელში მე-7 მოთხოვნად მითითებული იყო სს „---ს”, შპს „--- ს”, შპს „---სა” და შპს „---ს” დაკისრებოდათ ზიანის ანაზღაურება მიუღებელი შემოსავლის სახით 18 400 000 აშშ დოლარის ოდენობით სს „---ის” სასარგებლოდ. სასამართლოს მიერ გამოთხოვილი მტკიცებულებების საფუძველზე, იმისდა მიხედვით, თუ რა მტკიცებულებები იქნებოდა მიღებული, შესაძლოა სასარჩელო მოთხოვნის ოდენობა, ზიანის ნაწილში - 18 400 000 აშშ დოლარი, გაზრდილიყო.

--- სასამართლოს 2014 წლის --- დეკემბრის საოქმო განჩინებით ზემოაღნიშნული შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა და სს „--- დან” გამოთხოვილ იქნა მასალები.

2015 წლის 20 იანვარს სს „--- დან“ --- სასამართლოში მიღებულ იქნა სასამართლოს მიერ საოქმო განჩინებით გამოთხოვილი ინფორმაცია.

2015 წლის 28 იანვარს გამართულ სასამართლოს მოსამზადებელ სხდომაზე სს „--- დან“ მიღებული მტკიცებულებები გადაეცათ მხარეებს.

მომდევნო სასამართლო სხდომები (მოსამზადებელი სხდომები) ჩატარდა 2015 წლის --- თებერვალსა და 2015 წლის --- მარტს. სასამართლოს მთავარი სხდომა დაინიშნა 2015 წლის --- აპრილს.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ 2015 წლის --- აპრილის სასამართლოს მთავარ სხდომაზე, მოსარჩელე მხარემ ახსნა-განმარტების წარდგენისას მიუთითა, რომ აზუსტებდა მე-7 სასარჩელო მოთხოვნის ოდენობას სს „--- დან “ მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე და

ზიანის ანაზღაურების სახით მოითხოვა, როგორც მიუღებელი შემოსავლის სახით 18 400 000 აშშ დოლარის, ასევე - ქონების ღირებულების შემცირებით მიღებული ზიანის ანაზღაურება 14 427 000 აშშ დოლარის ოდენობით, სულ ჯამში 32 827 000 აშშ დოლარი.

ამავე სასამართლო სხდომის ოქმის აუდიო-ჩანაწერით დგინდება, რომ მას შემდეგ, რაც მოსარჩელე მხარემ დაასრულა ახსნა-განმარტება, მხარეთა შორის წარმოიშვა დავა მოთხოვნის გაზრდასთან დაკავშირებით. აღნიშნულის გამო მოსმენილ იქნა 2014 წლის 22 დეკემბრის სასამართლოს სხდომის ოქმი, რომელშიც მოსარჩელემ წინასწარ განაცხადა, რომ მოთხოვნა ზიანის ანაზღაურების ნაწილში შესაძლოა გაზრდილიყო.

გაგრძელდა სასამართლო სხდომა და მოსმენილი იქნა მხარეთა პოზიციები. მოპასუხეთა მოსაზრებით მოსარჩელე მხარეს საკმაოდ დრო ჰქონდა რომ გაეზარდა მოთხოვნა, რადგან მტკიცებულებები, რომლითაც მან მოახდინა ზიანის ოდენობის გამოთვლა გადაეცა 2015 წლის 28 იანვრის სხდომაზე და მას შემდეგ სასამართლომ ჩაატარა ორი მოსამზადებელი სხდომა. ამასთან, მოპასუხეთა მითითებით, მთავარ სხდომაზე მოთხოვნის გაზრდით დაირღვა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 83-ე მუხლის მოთხოვნები, რადგან სასამართლოს მთავარ სხდომაზე სასარჩელო მოთხოვნის გაზრდისათვის აუცილებელია მოპასუხე მხარის თანხმობა, რაც მოცემულ შემთხვევაში სახეზე არ იყო.

განსახილველ საქმეზე სასამართლო სხდომები ჩატარდა 2014 წლის --- დეკემბერს, 2015 წლის -- იანვარს, --- იანვარს, --- თებერვალს, --- მარტს, --- აპრილს, --- აპრილს, --- მაისს, --- მაისს, -- ივნისს, --- ივნისს, --- ივლისსა და --- ივლისს. 2015 წლის --- ივლისის სხდომაზე დასრულდა საქმის არსებითი განხილვა და გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება გადაიდო 2015 წლის --- აგვისტოს.

2015 წლის --- აგვისტოს სასამართლო სხდომის აუდიო-ჩანაწერის თანახმად, დგინდება, რომ მოსამართლემ გახსნა სასამართლო სხდომა, გამოაცხადა ნაწილობრივი გადაწყვეტილება ხელშეკრულებების ბათილად ცნობის ნაწილში, ხოლო ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნასთან დაკავშირებით სასამართლო საქმის განხილვა გააგრძელა შეკითხვების ეტაპიდან. აღნიშნულის შემდგომ, გამოცხადდა გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი და დაიხურა სასამართლო სხდომა.

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიის სხდომაზე დისციპლინური საქმის განხილვისას საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წარმომადგენლებმა ---, --- და --- სრულად დაუჭირეს მხარი დისციპლინურ ბრალდებას.

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიის სხდომაზე მოსამართლე --- პირველ ეპიზოდთან დაკავშირებით განაცხადა, რომ ვერ გაიზიარებს პრეტენზიებს სასარჩელო მოთხოვნის სასამართლოს მთავარ სხდომაზე გაზრდასთან დაკავშირებით, რადგან ჯერ კიდევ სასამართლოს მოსამზადებელი სხდომის ჩატარებამდე მოსარჩელე მიუთითებდა განცხადებაში, რომ აპირებდა ზიანის ოდენობის დაზუსტებას, რისთვისაც ესაჭიროებოდა მტკიცებულება იმის შესახებ, თუ რა ოდენობით შემცირდა უძრავი ქონების ღირებულება სადაო ქონების იპოთეკით დატვირთვის შემდეგ და იშუამდგომლა მტკიცებულებების გამოთხოვა, რისი მიღების შემდეგ დააზუსტა მოთხოვნა, რაც ვერ ჩაითვლება სასარჩელო მოთხოვნის გაზრდად.

მოსამართლე --- მეორე ეპიზოდთან დაკავშირებით ასევე განაცხადა, რომ სასარჩელო მოთხოვნებზე გადაწყვეტილების მიღება სასამართლოს დისკრეციულ უფლებამოსილებას წარმოადგენს. სასამართლოს უფლება გააჩნია მიიღოს გადაწყვეტილება, ნაწილობრივი გადაწყვეტილება, შუალედური გადაწყვეტილება.

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიამ განიხილა დისციპლინური საქმე, შეისწავლა აღნიშნული საქმის მასალები, მოუსმინა დისციპლინური ბრალდების მხარეს, დადგინდა სწორი დისციპლინური ბრალდების ფაქტობრივი მხარე და მიიჩნია, რომ მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული შემდეგი სამართლებრივი ხასიათის გარემოებები:

„საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 53-ე მუხლის თანახმად, სადისციპლინო კოლეგია დისციპლინური გადაცდომის ჩადენაში მოსამართლის ბრალეულად ცნობის და მისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და სახდელის დაკისრების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს, თუ სადისციპლინო კოლეგიაში საქმის განხილვის შედეგად დადასტურდა მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული ერთი ან რამდენიმე დისციპლინური გადაცდომის ბრალეულად ჩადენა, რაც, თავის მხრივ, სადისციპლინო კოლეგიას ავალდებულებს, დაადგინოს ამავე კანონის 45-ე მუხლით გათვალისწინებულ გარემოებათა ერთობლიობა, კერძოდ, „...ჩაიდინა თუ არა მოსამართლემ ქმედება, რომლისთვისაც მას წარედგინა დისციპლინური ბრალდება და ამ კანონის შესაბამისად არის თუ არა ეს ქმედება დისციპლინური გადაცდომა, მიუძღვის თუ არა მოსამართლეს ბრალი დისციპლინური გადაცდომის ჩადენაში“.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს წარმოადგენს დისციპლინური გადაცდომის ჩადენაში მოსამართლის ბრალეულობის დადგენის სავალდებულობა. თავის მხრივ, ბრალეულობის დასადგენად მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული ყველა ის ობიექტური გარემოება, რამაც დისციპლინურ გადაცდომად შერაცხული კონკრეტული ქმედების ჩადენა განაპირობა.

სადისციპლინო კოლეგია აღნიშნავს, რომ „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 29-ე მუხლის თანახმად, სადისციპლინო კოლეგიას უფლება არა აქვს გასცდეს დისციპლინური ბრალდების ფარგლებს (ბრალდების ფაქტობრივ მხარეს). მას აგრეთვე არა აქვს უფლება სადისციპლინო კოლეგიის სხდომაზე არსებითი მსჯელობის საგნად აქციოს ის ფაქტები ან გარემოებები, რომლებიც უშუალოდ არ უკავშირდება მოსამართლისათვის წაყენებულ დისციპლინურ ბრალდებას, ანდა ცნოს მოსამართლე ბრალეულად ისეთი დისციპლინური გადაცდომის ჩადენისათვის, რომლის გამოც დისციპლინური ბრალდება მისთვის არ წაუყენებიათ, და დააკისროს მას დისციპლინური პასუხისმგებლობა და სახდელი.

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგია პირველ ეპიზოდთან დაკავშირებით, განმარტავს, რომ დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება არის უადრესად საფრთხილო და მნიშვნელოვანი საკითხი. დისციპლინური პასუხისმგებლობის

დაკისრება შეიცავს სასამართლოს დამოუკიდებლობაზე ზემოქმედების პოტენციურ საფრთხეს, ამიტომ ყოველი კონკრეტული შემთხვევის დროს ზუსტად უნდა დადგინდეს დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი და შესაბამისად, განისაზღვროს დისციპლინური სახდელი, კერძოდ მოსამართლეს დისციპლინური სახდელი ეკისრება თუ დადასტურდა მიეს მიერ იმ ქმედების ბრალეულად ჩადენა, რომელიც წარმოადგენს დისციპლინურ გადაცდომას.

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიას მიაჩნია, რომ აღნიშნული ქმედება არ შეიძლება ჩაითვალოს მოსამართლისათვის შეუფერებელ ქმედებად, რომელიც ბღალავს სასამართლოს ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას, ვინაიდან საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიის განვლილი პრაქტიკის მიხედვით¹, მოსამართლის მხრიდან ანალოგიური ქმედების ჩადენა კვალიფიცირდებოდა კანონის უხეშ დარღვევად, („საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტი), რომელი ნორმაც დღეის მდგომარეობით ამოღებულია კანონმდებლობიდან (2012 წლის 27 მარტის №5922 კანონით) ხოლო საზღვარგარეთის ქვეყნების მოსამართლეთა დისციპლინური სამართალწარმოების პრაქტიკის მიხედვით, მოსამართლისათვის შეუფერებელ ქმედებად, რომელიც ბღალავს სასამართლო ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას, - მიჩნეულია სხვა სახის დარღვევები².

სადისციპლინო კოლეგია აღნიშნავს, რომ სასარჩელო მოთხოვნის დაზუსტების ან გაზრდის შესახებ მოსარჩელის შუამდგომლობის დაკმაყოფილება/არდაკმაყოფილება არ შეიძლება მიჩნეულ იქნეს მოსამართლისათვის შეუფერებელი ქმედებად, რომელიც ბღალავს სასამართლოს ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას. ასეთ ქმედებად შეიძლება მიჩნეული იქნეს მოსამართლის მიერ არაეთიკური საქციელის ჩადენა, როგორც სასამართლოში, მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში, ისე სასამართლოს გარეთ, რომელიც თავისი ბუნებით ლახავს სასამართლოს ავტორიტეტს, რის შესახებაც მითითებულია საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების მე-4 მუხლში, კერძოდ, “მოსამართლე უნდა უფროთხილდებოდეს მართლმსაჯულების პრესტიჟს და სასამართლო შენობაში თუ მის გარეთ არ იქცეოდეს სასამართლოს ავტორიტეტისა და მოსამართლის თანამდებობისათვის შეუფერებლად”; მოსამართლისათვის შეუფერებელ ქმედებას განმარტავს ასევე, რიგი საზღვარგარეთის ქვეყნების კანონმდებლობა.³

¹ <http://dcj.court.ge/>- ქართული პრაქტიკიდან - მოსამართლემ რესტორანში ჩაიდინა შეუფერებელი ქცევა, რომელიც გახმაურდა პრესაში;

² <http://dcj.court.ge/>- იბ. საფრანგეთის მაგისტრატურის უმაღლესი საბჭოს გადაწყვეტილება 019 – 1965, სადაც მოსამართლემ ახლო ურთიერთობები დაამყარა საეჭვო რეპუტაციის მქონე პირებთან;

მოსამართლემ სხდომა ჩაატარა მოსამართლის მანტიის გარეშე, მოსამართლემ მანტია ჩაიცვა მხოლოდ მოპასუხის შენიშვნის შემდეგ

- საზღვარგარეთის პრაქტიკიდან: საფრანგეთის დისციპლინური პრაქტიკიდან საქმე 079-1974 მოსამართლე სამჯერ ხელჩართულ ბრძოლაში ჩაება თავისი საყვარლის ქმართან;

▶ რუმინეთი, მუხ. 99. ა. ქმედებები, რომლებიც ხელყოფენ მართლმსაჯულების ღირსებას და პროფესიულ შეუვალობას, ჩადენილი სამოსამართლო საქმიანობის განხორციელებისას ან მის გარეთ;

ამასთან, სადისციპლინო კოლეგია მიიჩნევს, რომ სასარჩელო მოთხოვნის დაზუსტების ან გაზრდის შესახებ მოსარჩელის შუამდგომლობის დაკმაყოფილების თაობაზე მოსამართლის მიერ გამოტანილი სასამართლო აქტის (საოქმო განჩინების) კანონიერების საკითხი უნდა გადაწყვიტოს ზემდგომი ინსტანციის სასამართლომ და ამ საკითხის შეფასება სცილდება სადისციპლინო კოლეგიის კომპეტენციის ფარგლებს. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის 3-ე ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს განხილვის საგანი შეიძლება იყოს სასამართლოს ის განჩინებები, რომლებიც გამოტანილია საქმის პირველ ინსტანციაში განხილვასთან დაკავშირებით და რომლებიც წინ უსწრებს სასამართლო გადაწყვეტილების გამოტანას, იმისაგან დამოუკიდებლად, დასაშვებია თუ არა მათ მიმართ კერძო საჩივრის შეტანა.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიამ მიიჩნია, რომ პირველ ეპიზოდთან დაკავშირებით --- სასამართლოს მოსამართლე --- უნდა გამართლდეს.

მეორე ეპიზოდთან დაკავშირებით (ნაწილობრივი გადაწყვეტილების გამოტანა) - სადისციპლინო კოლეგია ვერ გაიზიარებს მოსამართლე --- განმარტებას, იმასთან დაკავშირებით, რომ გადაწყვეტილების მიღება არის მოსამართლის დისკრეცია, მას შეუძლია ნებისმიერი სახის გადაწყვეტილების მიღება, ასევე, "აღნიშნული საკითხები არის სასამართლოს გადაწყვეტილების ნაწილი, ორივე გასაჩივრებულთა სააპელაციო წესით და იხილება სააპელაციო სასამართლოში".

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 245-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ ერთ სარჩელში გაერთიანებული რამდენიმე მოთხოვნიდან, აგრეთვე რამდენიმე მოსარჩელის მიერ ან რამდენიმე მოპასუხის მიმართ წარდგენილი მოთხოვნებიდან ერთ-ერთი გარკვეულია და მომზადებულია გადაწყვეტილების გამოსატანად, სასამართლოს შეუძლია მხარეთა თხოვნით გამოიტანოს ნაწილობრივი გადაწყვეტილება ამ მოთხოვნის მიმართ. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, კი ნაწილობრივი გადაწყვეტილება, დაინტერესებული მხარის თხოვნით, სასამართლოს შეუძლია გამოიტანოს იმ შემთხვევაშიც, როდესაც აღძრული იყო შეგებებული სარჩელი, გარკვეულია და გადაწყვეტილების გამოსატანად მომზადებულია ერთ - ერთი სარჩელი ან შეგებებული სარჩელი.

სადისციპლინო კოლეგიას მიაჩნია, რომ აღნიშნული ნორმა ერთმნიშვნელოვნად ადგენს, რომ ნაწილობრივი გადაწყვეტილება შეიძლება გამოტანილი იქნეს მხარეთა თხოვნით ან დაინტერესებული მხარის თხოვნით, მითითებული ნორმა ზღუდავს მოსამართლის უფლებამოსილებას თავისი ინიციატივით გამოიტანოს ნაწილობრივი გადაწყვეტილება მხარეთა (მხარის) თხოვნის გარეშე. მოცემულ შემთხვევაში, მხარეთა (მხარის) შუამდგომლობა ნაწილობრივი გადაწყვეტილების გამოტანის შესახებ არ ყოფილა წარდგენილი.

მოსამართლე --- , მხარეთა შუამდგომლობის გარეშე საქმეზე ნაწილობრივი გადაწყვეტილების მიღებით უგულვებელყო საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 245-ე მუხლის იმპერატიული მოითხოვნა, რითაც ჩაიდინა „საქართველოს საერთო სასამართლოების

▶ ესპანეთი, მუხ. 418.5. იურიდიული დასაბუთების თვალსაზრისით, სასამართლო გადაწყვეტილებებში უსარგებლო ან უადგილო, უგულური, ან აშკარად შეურაცხყოფელი ან უპატივცემულო გამოთქმების გამოყენება;

მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა – მოსამართლის მოვალეობების არაჯეროვნად შესრულება.

მოცემულ შემთხვევაში, სადისციპლინო კოლეგია არ ადგენს რამდენად საფუძვლიანი იყო ნაწილობრივი გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილებული სასარჩელო მოთხოვნები. ამ საკითხის გარკვევა სააპელაციო სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს, რომელიც სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით, ხოლო 393-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, საპროცესო სამართლის ნორმების დარღვევა მხოლოდ მაშინ შეიძლება გახდეს გადაწყვეტილების გაუქმების საფუძველი, თუ ამ დარღვევის შედეგად საქმეზე არასწორი გადაწყვეტილება იქნა გამოტანილი.

ამდენად, სადისციპლინო კოლეგია მიიჩნევს, რომ მხარეთა შუამდგომლობის გარეშე საქმეზე ნაწილობრივი გადაწყვეტილების მიღებით დარღვეული იქნა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 245-ე მუხლის იმპერატიული მოითხოვნა, ხოლო ამ გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილებული სასარჩელო მოთხოვნების საფუძვლიანობის გარკვევა სააპელაციო სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

სადისციპლინო კოლეგია, ასევე, განმარტავს, რომ სამოსამართლო უფლებამოსილების განხორციელებისას თითოეული მოსამართლე მოქმედებს, არა მხოლოდ საკუთარი, არამედ მთლიანად სასამართლო ხელისუფლების სახელით. თითოეული მოსამართლის მიერ განხორციელებული ქმედება ზეგავლენას ახდენს სასამართლო სისტემის პრესტიჟზე, რაც პირდაპირ აისახება სასამართლო ხელისუფლების მიმართ საზოგადოების ნდობაზე. ყველა მოსამართლემ უნდა გააცნობიეროს და გაითვალისწინოს, რომ მოსამართლის მაღალი სტატუსიდან გამომდინარე თითოეული მათგანის საქმიანობა წარმოადგენს საზოგადოების მუდმივი, ლეგიტიმური ინტერესის საგანს. ამიტომ, მოსამართლე უნდა ზრუნავდეს მთლიანად სასამართლო ხელისუფლების პროფესიონალიზმის, სამართლიანობის, მიუკერძოებლობისა და დამოუკიდებლობისადმი საზოგადოების რწმენის დამკვიდრებასა და ამაღლებაზე. თითოეული მოსამართლე უნდა უფრთხილდებოდეს არა მხოლოდ საკუთარ, როგორც ცალკე აღებული მოსამართლისა და პიროვნების ავტორიტეტსა და პრესტიჟს, არამედ მთლიანად სასამართლო ხელისუფლების ავტორიტეტს.

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიამ დისციპლინური სახდელის შერჩევისას გაითვალისწინა მოსამართლის საქმიანი და მორალური რეპუტაცია, მხედველობაში მიიღო დისციპლინური გადაცდომის შინაარსი, სიმძიმე, შედეგები, რაოდენობა და მიიჩნია, რომ --- სასამართლოს მოსამართლე --- უნდა დაეკისროს დისციპლინური პასუხისმგებლობა და სახდელი – შენიშვნა;

საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიამ იხელმძღვანელა „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური

პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 29-ე, 45-ე, 47-ე მუხლებით, 48-ე მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით, 53-ე, 54-ე, 54¹, 57-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. --- სასამართლოს მოსამართლე --- გამართლდეს „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით - მოსამართლისათვის შეუფერებელი ქმედების, რომელიც ბღალავს სასამართლოს ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას - წარდგენილ დისციპლინურ ბრალდებაში.
2. --- სასამართლოს მოსამართლე --- ცნობილ იქნეს ბრალეულად „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის – მოსამართლის მოვალეობების არაჯეროვნად შესრულების - ჩადენის გამო და დაეკისროს დისციპლინური პასუხისმგებლობა და სახდელი – შენიშვნა;
3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატაში, გადაწყვეტილების გადაცემიდან 10 დღის ვადაში საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა სადისციპლინო კოლეგიის მეშვეობით.

თავმჯდომარე

გიორგი ტყავამე

წევრები:

შალვა კაკაურიძე

ქეთევან ბექაური

თეა ჯუღელი

